

Kot na tekočem traku

Reševalne ekipe so po potresu opravljale naloge usklajeno in uspešno

SAVSKO NASELJE smo obiskali kmalu po potresu. Prve ekipe civilne zaščite so začele z odstranjevanjem ruševin in reševanjem ranjenih. Člani narodne zaščite so že zavarovali vse pomembnejše objekte. Nekaj utrinkov smo uspeli posneti tudi z našim fotografskim aparatom.

«Naši učenci so dobro poučeni, kako naj se obnašajo v primeru požara, potresa, letalskega napada ali česa podobnega. To smo v preteklem šolskem letu že nekajkrat preizkusili,» je dejal ravnatelj osnovne šole Borisa Kidriča Srečko Kadunc. Da je temu res tako, so učenci dokazali že čez nekaj minut. Šolo so ob alarmu zapustili hitro in organizirano skozi vse možne izhode. Po akciji so se v razredih pogovorili o pomenu takih in podobnih vaj in o slabostih, ki so jih učenci med evakuacijo opazili.

Taborniki so postavili šotore za prvo pomoč in stanovanjsko naselje za starejše občane. Vodja njihove akcije Janez Rajh nam je povedal: «Na akcijo se nismo posebej pripravljali, saj se za podobne primere usposabljam pri svojem rednem delu med letom.»

Po potresu so evakuirali tudi stanovalce na Fabianijevi 25—29. Medtem, ko so ekipe civilne zaščite hitele na delo, so se zbrali na zelenici pred blokom, kjer jim je predsednik hišnega sveta dal še nekaj nasvetov.

Člani delovnega kolektiva Agensprojekt Ljubljana so opazili podtaknjen ogenj in ga hitro pogasili...

OD IVANA KAVČIČA DO STOŽIC

Utrinki z akcije

Taborniki kot kurirji, nesreča v Elmi in kaj delajo bolni

Milan Jamnikar, predsednik vodstva akcije NNNP in predsednik krajevne konference SZDL v KS Ivana Kavčiča:

«Na akcijo smo se pri nas v SZDL začeli pripravljati že spomladi. Priprave smo stopnjevali vse do današnjega dne. Za izvedbo akcije smo izvolili sekretariat, koordinativni odbor in seveda vodstvo akcije. Naloga koordinativnega odbora je bila usklajevanje akcijskih načrtov med družbenopolitičnimi organizacijami, delovnimi organizacijami in šolami na območju naše krajevne skupnosti. Vsi načrti pa so imeli 3 stične točke: zatemnjevanje, odhajanje v zaklonišča in protipožarna varnost. Vse druge akcije so organizacije načrtovale in izvajale samostojno.»

Janez Alič, tajnik krajevne skupnosti Ivan Kavčič:

«Akcija teče po programu in zelo uspešno. Akcija bo tekla tudi v nedeljo, od 6. ure naprej. Danes zvečer bo akcija zatemnjevanja bivalnih prostorov, potem pa je predviden sestanek celotnega vodstva akcije. Člani vodstva bodo ocenjevali uspešnost akcij posameznih izvajalcev.»

V prostorih vodstva akcije NNNP KS Ivana Kavčiča sta bila tudi dva mlada fanta — kurirja. Pravkar sta zamenjala dva predhodnika, ki sta

bila v prvi izmeni, od šeste ure zjutraj. Eden je bil Jože Pozvek, star 14 let, drugi pa Andrej Rolih, star 13 let. Povedala sta, da sta tabornika in že od petka v taboru sredi naselja. Oba bosta, sta povedala, z veseljem kurirja tudi v težjih in hujših časih.

V vodstvo akcije NNNP KS Ivana Kavčiča je prišel predsednik izvršnega sveta Skupščine občine Bežigrad, Jože Bučar, sicer krajan te skupnosti. Prišel je iz črnuške ELME, kjer je bil po službeni dolžnosti že zgodaj zjutraj. Tja je prišel ravno v času, ko so člani delovnega kolektiva izvajali akcijo NNNP.

«Imel sem srečo,» je začel z opisom. «Sem namreč tudi spremljevalec akcije v naši KS in zato imam pri sebi potreben izkaz za legitimiranje. V ELMI so me namreč člani NZ ustavili že pri vhodu in brez tega dokumenta me sploh ne bi spustili v tovarno.»

Ko sem bil na dvorišču, se je začel »rušiti« del poslopja in delavci so se iz poslopja umikali v varnejše prostore. Tudi sam sem moral z njimi. Opazil sem, da so vsi sodelovali zelo resno, saj je bil umik discipliniran. Kmalu zatem so se začele reševalne akcije.

Zgodilo pa se je tudi nekaj nepredvidenega. Neka delavka, ki je sodelovala v akciji, si je res laže poškodovala nogo. Samo za trenutek se je ekipa prve pomoči zmedla, takoj nato pa ukrepala tako kot je potrebno, kadar gre zares. Poklicali so rešilni avto, ki je poškodovano delavko hitro odpeljal na nezgodni oddelek v klinično bolnico.

Ta dogodek je dal celotni akciji še večjo resnost, je Jože Bučar končal svoje pripovedovanje.

Pred vhomom v prostore KS Stožice je stala ženska srednjih let in opazovala vrvež okoli sebe. Pred njo je član enote Narodne zaščite ustavljal prihajajoče in jih spuščal v poslopje, če so se lahko izkazali s pozivnicami. Opazovalka očitno ni imela nič dela pa smo jo vprašali, če je to res. Potrdila je in povedala, da tu stanuje, in da je bolna in da se piše Angela Bakan. Bila je zgovorna in želela zvedeti, kaj naj v akciji delajo tisti, ki so bolni. Povedali smo ji svoje mnenje, in sicer, da bodo mirni in potrpežljivi. Pokimala je, kot da se strinja, potem pa je še povedala, da so takšne akcije potrebne. Zakaj, smo jo vprašali? Zato, ker so ljudje tako različni, je odgovorila. STANE KOMAN

KS BORIS KIDRIČ

Potres rušil, pa ne volje

Številni prebivalci krajevne skupnosti Boris Kidrič so se včeraj zbudili prej kot običajno. Bolje rečeno, zbudili so jih kurirji, ki so jim prinesli pozive za vstop v enote civilne in narodne zaščite.

Ljubljano je namreč ob 4. uri zjutraj zajel močan potres. Kmalu potem se je v prostorih krajevne skupnosti, ki so utrpeli le manjše poškodbe, zbral sekretariat akcije, ki je pričel z mobilizacijo svojih enot civilne in narodne zaščite. Te so se kmalu sestale in pričele z organiziranim reševanjem. Ko smo prišli v štab, smo našli na pravo mravljišče. Člani vodstva in enot so prihajali in odhajali, saj so izdali prvi bilten o stanju v krajevni skupnosti. Zato so potrebovali podatke in poročila o številu mrtvih in ranjenih, ki so jih prinašali člani narodne zaščite. Ti so tudi nadzorovali dogajanja na ulicah in v pomembnejših objektih ter predlagali ustrezne ukrepe.

Kot nam je povedal predsednik krajevne skupnosti Ivan Pezdirc, so se

občani vključili v akcijo brez negotovanja, pri izvajanju nalog pa so že v zgodnjih jutranjih urah pokazali primerno zavzetost. Tako so uspeli iz porušenih objektov rešiti ranjene v najkrajšem času. Na nosilih so jih odnesli na zbirni mesti na Centru strokovnih šol in h krajevni skupnosti, kjer so jim nudili prvo pomoč. Mislili so tudi na matere z otroki in na bolne ter onemogle, saj so zanje pripravili primeren prostor v osnovni šoli Mirana Jarca. Ivan Pezdirc je še dejal, da so načrt za akcijo pripravili tako, da je trenutno stanje zelo podobno tistemu, ki bi bilo ob dejanskem potresu. Potres je tako poškodoval le starejše zgradbe, medtem ko so novejšje, ki so protipotresno grajene, ostale nepoškodovane. Poškodovan je bil tudi plinovod in vodovod, a so ga posebne ekipe kmalu popravile.

V akcijo so se vključili tudi mladinci. Kot je povedal predsednik OO v krajevni skupnosti, Miran Habe, sodelujejo mladinci kot kurirji in kot čla-

ni Narodne zaščite. Če bi bilo potrebno, pa bi pri reševanju in odstranjevanju ruševin pomagala tudi mladinska brigada, ki je v pripravljenosti.

Med pogovorom nas je zmotilo zavijanje sirene na bližnji zgradbi. Pohiteli smo iz prostorov krajevne skupnosti, bili smo prepočasni, da bi videli prve delavce Zveze vodnih skupnosti, ki so hitro, a brez panike zapuščali zgradbo. V treh minutah so bili vsi na dvorišču, kjer je ekipa civilne zaščite pogasila manjši požar, kmalu pa so prinesli tudi prve ranjence. Ekipa prve medicinske pomoči jim je uspešno nudila pomoč, čeprav se na vaje ni posebeno pripravila. To nam je zaupala Jelka Pogačnik, ki je kljub slabši pripravi hitro in spretno povijala ponesrečence z rano na roki. Seveda pa jim kljub temu temeljitejša priprava ne bi škodila, saj bi v dejanskih razmerah bile bolj vzemirjene, drugače pa se bi obnašali tudi ponesrečenci.